

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne er indtil 8 minutter.

Kjeld Olesen (S):

Jeg kunne sige meget til hr. Knud Jespersen, men jeg skal nøjes med en enkelt bemærkning på dette sene tidspunkt. Jeg lagde mærke til, at hr. Knud Jespersen atter en gang talte om, at vi fra socialdemokratiets side med dette forlig tilsidesatte 900.000 lønmodtageres interesse. Nu er det sådan, at LO er kommet over 1 million medlemmer. Hvad er LOs medlemmers interesse? Hvad er lønmodtagernes interesse? Ja, det får man da bedst set gennem de beslutninger, der træffes i lønmodtagernes organisationer, og når hr. Knud Jespersen taler så meget om demokratisk fremgangsmåde, må jeg altså gøre hr. Knud Jespersen opmærksom på, at den ledelse, som man på fuldt demokratisk vis har valgt inden for fagbevægelsen, fra afdelinger op til forbund og videre op til LO, at denne ledelse har besluttet at acceptere indkomstpoltik som princip. Hvorfor vil hr. Knud Jespersen ikke respektere sådan en demokratisk afgørelse?

Så vil jeg sige til hr. Gert Petersen, at jeg ønsker ikke at tale ilde om Aksel Larsen. Som bekendt forlod Aksel Larsen det kommunistiske parti, fordi han ikke kunne følge linjen mere. Nogle påstår, at andre fik hr. Aksel Larsen til at forlade det; det kan være ligegyldigt i den forbindelse. Det er rigtigt, hvad hr. Gert Petersen siger, at Aksel Larsen har været en hård kritiker over for socialdemokratiet. Jeg har altid opfattet det, jeg vil kalde Aksel Larsen-linien, som en politik, der, som det vist er blevet udtrykt, skulle holde socialdemokratiet til ilden. En politik, der bestod i kritik, ofte hård kritik, men en politik, der samtidig var konstruktiv, og en politik, som i afgørende situationer betød, at man turde tage et medansvar. Jeg vil vove den påstand, at Aksel Larsen ikke ville komme med den udtalelse, jeg refererede hr. Gert Petersen for tidligere i aften, og jeg er meget ked af, at hr. Gert Petersen ikke benyttede lejligheden til at demontere den eller uddybe den, og derfor står det stadig væk fast, at hr. Gert Petersen på SF's vegne giver udtryk for, at man ærgrer sig over, at det ikke lykkedes

at få fældet Anker Jørgensen-regeringen. Jeg synes, det er tragisk. Vi har tidligere haft et samarbejde, der har været godt; jeg må konstatere, at det SF, vi ser i dag, er et andet SF end det, vi havde tidligere.

Og så til hr. Glistrup. Jeg synes, hvis jeg skal sige det, som jeg føler det, at det er mere kvalmende, end det er rørende, at høre hr. Glistrup nævne folk inden for arbejderbevægelsen, folk, der var med til at skabe en lang række af de ting, der senere er blevet udviklet.

Der er en væsensforskel på, hvad disse navne gjorde, og det, hr. Glistrup står for. De navne, hr. Glistrup tillod sig at tage i sin mund, var mænd, der skabte noget, der byggede det op, som senere har udviklet sig til et velfærdssamfund, som vi stadig væk ikke er tilfredse med. Det, hr. Glistrup står for, er en politik, der forsøger bevidst at ødelægge dette samfund. Det var navne i arbejderbevægelsens tidlige tid, der søgte at skaffe understøttelse til de arbejdsløse. Fremskridtspartiet foreslår 1 mia. kr.s nedskæring på dagpengene og mener, at understøttelsen er for høj i dag. Det var navne, der ønskede at hjælpe de fattige, hjælpe de handicappede. Fremskridtspartiet foreslår en kraftig nedskæring af invalidepensionerne. Det var navne, der forsøgte at hjælpe de enlige. Fremskridtspartiet foreslår en afskaffelse af enkepensionen. Det var navne, der ønskede, at arbejderbørn skulle have en chance og ikke kun de velhavendes børn. Fremskridtspartiet foreslår, at man skal afskaffe alt, hvad der hedder uddannelsesstøtte. Fremskridtspartiet foreslår, at man skal afskaffe børnetilskud. Fremskridtspartiet foreslår væsentlige nedskæringer i den sociale bistandslov.

Og så vil jeg spørge: med hvilken ret tillader hr. Glistrup sig at udlægge mine bemærkninger som hoven tale over for dem, der møder frem i deputationerne. Jeg nævnte noget med faste kunder, og den, der kender lidt til de faktiske forhold på arbejdsmarkedet, for at bruge det udtryk, vil vide, at jeg med „faste kunder“ her tænker på navne som Johnny Laugesen, Harry Osborne, Jan Andersen, Tage Olsen, og jeg kan også nævne det nuværende medlem af dette ting hr. Anton Nielsen. Der har været folk i deputationer, som jeg ikke betegner på